यतः । पुरस्कृत्य बलं राज्ञा योधान् समवलोकयेत् ।
स्वामिनाधिष्ठितः श्वापि किं न सिंहायते ध्रुवं ॥ १३४ ॥

अनन्तरं ते सर्वे दुर्गद्वारं गत्वा महाहवं कृतवन्तः । अपरेद्युश्चित्रवर्णो राज्ञा गृध्रमुवाच । तात स्वप्रतिज्ञातमधुना निर्वाहय । गृध्रो वदति । शृणु तावत् ।

5 अकालसहमत्यल्पं मूर्खव्यसनिनायकं ।
अगुप्तं भीरुयोधं च दुर्गव्यसनमुच्यते ॥ १३५ ॥

तत् तावदत्र नास्ति । उपजापश्चिरारोधोऽवस्कन्दस्तीव्रपूरुषः ।
दुर्गस्य लङ्घनोपायाश्चत्वारः कथिता इमे ॥ १३६ ॥

अत्र च यथाशक्ति क्रियतां यत्नः । कर्णो कथयत्येवमेव । ततोऽनुदित एव

10 भास्करे चतुर्ष्वपि द्वारेषु वृत्ते समरे दुर्गाभ्यन्तरगृहेषु मेघवर्णाकारैव तदाग्निर्निक्षिप्तः । ततो गृहीतं गृहीतं दुर्गमिति कोलाहलं श्रुत्वानेकगृहेषु प्रदीप्तं पावकं प्रत्यक्षेणावलोक्य राजहंसस्य सैनिका अन्ये च दुर्गवासिनः सत्वरं ह्रदं प्रविष्टाः ।

यतः । सुमन्त्रितं सुविक्रान्तं सुयुद्धं सुपलायितं ।

15 प्राप्तकालं यथाशक्ति प्रकुर्यान्न विचारयेत् ॥ १३७ ॥

राजहंसः सुखिस्वभावान्मन्दगतिः सारसद्वितीयश्चित्रवर्णस्य सेनापतिना कुक्कुटेनागत्य वेष्टितः । हिरण्यगर्भो राज्ञा ब्रूते । सेनापते सारस ममानुरोधादात्मानं न व्यापादयिष्यसि । गन्तुं त्वमधुनापि समर्थः । तद्गत्वा जलं प्रविश्यास्मत्पुत्रं चूडारत्ननामानं सर्वज्ञस्य संमत्या राजानं कारयिष्यसि ।

20 सारसो ब्रूते । देव न वक्तव्यमेवं दुःसहं वचः । चन्द्रार्कौ यावत् तावद्विजयतां देव । अहं पुनरेव दुर्गाधिकारी । तन्मम मांसासृग्लिप्तेन दुर्गद्वारेण प्रविशतु शत्रुः । देव ।